

ת"פ 16312/10/12 - מדינת ישראל נגד עבוד ואקים

בית משפט השלום בנתניה

29 פברואר 2016

ת"פ 16312-10-12 מדינת ישראל נ'

ואקים (אסיר)

בפני כב' השופטת הבכירה גלית ציגלר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם עבוד ואקים (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצובר

הנאשם - הובא ובאת כוחו עו"ד מירי כהן

גזר דין

1. הנאשם, המרצה תקופת מאסר בבית הכלא, הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום המייחסים לו עבירות של החזקת סמים בזמן ריצוי עונשו:

א. על פי המתואר בכתב אישום נשוא ת"פ 16312-10-12 ביום 5.7.11, ובעת שהותו של הנאשם בכלא אשמורת, הוא החזיק בגופו גליל ובתוכו סם מסוכן מסוג הירואין במשקל 12.246 גרם נטו, ובגינו הורשע בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973 (להלן: "התיק העיקרי").

ב. על פי המתואר בכתב אישום נשוא ת"פ 25860-10-14, ביום 30.6.14, ובעת שהותו של הנאשם בכלא השרון, הוא החזיק סם מסוכן מסוג בופרנורפין במשקל של 0.1099 גרם נטו, והורשע בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (להלן: "התיק הנוסף").

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון חלקי, במסגרתו הודה הנאשם בשני התיקים ונשלח לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, וזאת ללא שהושגו הסכמות לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

3. מהתסקיר שהתקבל ביום 24.9.15 עולה כי מדובר בנאשם כבן 36, בעל עבר פלילי עשיר, המרצה עונש מאסר בגין עבירות רכוש.

התסקיר מתאר את הרקע המשפחתי המורכב, היחסים הבעייתיים עם הוריו, מצוקה כלכלית קשה ממנה סבל לאורך השנים, עבודתו כמוכר בשוק מגיל צעיר והתחברותו עם חברה שולית, שהובילה לכך שהחל לצרוך סמים ולבצע עבירות פליליות, כאשר גם היום הוא מנהל אורח חיים התמכרותי אשר אינו מטופל כנדרש.

בשיחה עם קצינת המבחן התייחס הנאשם לעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית (בתיק העיקרי), הודה במיוחס לו ותלה זאת בשימוש המתמשך בסמים, ואילו ביחס לתיק הנוסף, הוא לא הודה בפניה באופן מלא, וביטא כעס על ניהול ההליך נגדו, כשלדבריו אינו מעוניין בטיפול והוא מסוגל להשתקם בכוחות עצמו, הגם שהוא משתמש באופן תדיר בסמים "כבדים" ומבטא חוסר אונים ממצבו ההתמכרותי.

קצינת המבחן התרשמה שמדובר באדם שהחל לצרוך חומרים ממכרים על רקע מצבו המשפחתי המורכב, ועם השנים פיתח בהם תלות פיזית ורגשית, מבלי שפנה לטיפול שיסייע לו, הגם שכיום הוא נעזר רק בתחליף סם. כך, ולאור אורח החיים העברייני וההסתבכויות החוזרות עם החוק, כמו גם היחס שביטא כלפי העבירות ושאינו בו משום לקיחת אחריות מלאה - קבעה קצינת המבחן שקיים סיכון גבוה להישנות המעשים, ולא ניתן לגבש כל המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה, כי בתיק העיקרי הנאשם החזיק כמות גדולה של סם הירואין, תוך שעמדה על חומרת שתי העבירות והערכים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוען, והפנתה לפסיקה, לגיליון הרישום הפלילי ולמאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש הראוי בגין העבירות נע בין 16 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, כשיש לגזור את העונש באמצע המתחם, ובמצטבר לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה כיום.

5. מנגד טענה הסנגורית, כי אין למצות את הדין עם הנאשם, אשר לא היה זה שהחדיר את הסמים לכלא, מה גם שלמרות הכמות הגדולה של ההרואין שהחזיק - אין ראיה כי הוא יעיד אותו לאסירים אחרים, ולא לשימוש עצמי.

הסנגורית הוסיפה, כי מדובר בנאשם בעל סיפור חיים קשה, אשר מגיל צעיר נאלץ לפרנס את משפחתו, ורק משום שנמצא לא מתאים להליך טיפולי - הוא לא פנה לגמילה מסמים, תוך שהפנתה לחומר רפואי המלמד על בעיות בריאותיות מהן הוא סובל ועל שימוש מצומצם יותר בתחליף הסם אותו הוא נוטל.

עוד הפנתה הסנגורית לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה בתיק העיקרי, בשנת 2011, ולכך שבתיק הנוסף מדובר בהחזקת סם בכמות קטנה מאד ולמטרת שיכור כאבים, כשלטענתה מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, וזאת בחופף לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה.

הנאשם עצמו ביקש שלא למצות עימו את הדין, ולהתחשב במצבו האישי והמשפחתי הלא פשוט, וברצונו לצאת ממעגל הסמים.

מתחם העונש ההולם לעבירות

6. הנאשם הודה בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בתוך הכלא, ובכך פגע בערכים של הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים, וכשהעבירה מבוצעת בתוך כתלי הכלא, עלול הדבר להשליך על האסירים האחרים ועל התנהלותם מול שלטונות הכלא. במעשיו פגע הנאשם בסדר היום המקובל ובצורך לשמור על סדר ומשמעת בקרב האסירים, והיווה פוטנציאל מסוכנות לעצמו ולסביבה.

במקרה זה, מדובר על פגיעה ממשית בערכים מוגנים, ואין לקבל מצב בו אדם שנשלח לרצות מאסר מאחורי סורג ובריח ימשיך לבצע עבירות, ובמיוחד כשמדובר בעבירה של החזקת סם קטלני מסוג הרואין במשקל לא מבוטל של כ- 12 גרם, אותו הסתיר הנאשם בגופו, בשעה שריצה עונש מאסר אחר שהוטל עליו, ולמרות היותו תחת פיקוח שלטונות הכלא.

בבחינת הפסיקה עולה כי קיימת התייחסות מחמירה של בתי המשפט למי שנתפס מחזיק סמים בכלא, כאשר לטיב הסם ולכמות יש משמעות בקביעת העונש ההולם, ואפילו מהפסיקה שהגישה הסניגורית מסתמנת אותה המגמה (למעט תיק אחד שבו מדובר בהסדר טיעון שאינו משקף את עניינו של הנאשם). אומנם כל מקרה נבחן לגופו, ובהתאם לנסיבותיו של הנאשם, ובמקרים בהם נמצא אינטרס שיקומי ממשי או שהסם היה "קל" יחסית - הסתפקו בתי המשפט בעונשים מקלים יותר, ואילו במקרים בהם הסם הוא ממכר וקשה נקבע מתחם שנע בין 10 חודשים ועד תקופות מאסר ממושכות יותר. (ת"פ 54451-06-12 במסגרת הסדר טיעון נגזרו על הנאשם שהודה בהחזקת סם מסוג חשיש במשקל 16.01 גרם בכלא, 10 חודשי מאסר בפועל, שחלקם חופפים למאסר אותו הוא מרצה; ת"פ 1445-07-07 מדינת ישראל נ' לוי (2.10.08), נגזר דינו של נאשם שהחזיק על גופו בעת מאסרו שלוש אריזות סמים מסוג הרואין במשקל של כחצי גרם כל אחת, והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, ובסך הכל 20 חודשי מאסר לאחר הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים; עפ"א 279/09 (נצרת) אברמוב נ' מדינת ישראל דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג הרואין לצריכה עצמית במשקל 0.4997, בהיותו אסיר בכלא, ונגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 54451-06-12 מדינת ישראל נ' משעל, במסגרת הסדר טיעון, נגזרו על הנאשם שהודה בהחזקת סם מסוג חשיש במשקל 16.01 גרם בכלא, 10 חודשי מאסר בפועל, שחלקם חופפים למאסר שריצה באותה עת; ת"פ 43128-10-10 מדינת ישראל נ' גאבר הורשע נאשם שהודה בהחזקת סם מסוג הרואין בכמות של 23.9 גרם, בעת ששהה בתנאי מעצר בבית הכלא, ונגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, ובצירוף עונש מאסר שהוטל עליו במאוחד עם תיק אחר, בסך הכל 24 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח; ת"פ 11211-05-14 מדינת ישראל נ' חג'י, שם נידון נאשם בגין החזקת של 2.39 גרם הרואין בתוך הכלא ל- 15 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 1277/06 סחאר נ' מדינת ישראל נדחה ערעורו של נאשם אשר החזיק הרואין במשקל 12.221 גרם בין כתלי הכלא ונדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל).

לטעמי, בנסיבות אלו ולאור הפסיקה שפירטתי, מתחם הענישה ההולם לעבירה זו הוא מאסר בפועל שנע בין 10 חודשים ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

7. באשר לעבירה בתיק הנוסף - החזקת סם לצריכה עצמית, והגם שמדובר בכמות קטנה של סם שאינו נמנה על הסמים הקטלניים - לא ניתן לראות בה כזניחה או קלת ערך, ועצם ההחזקה של הסם בתוך כתלי הכלא

פוגעת בכל אחד מהערכים המוגנים שפירטתי לעיל, כאשר הפגיעה במקרה זה הינה בעוצמה נמוכה, ולטעמי, הענישה הנדרשת בהתאם לנסיבות שפירטתי ולפסיקה הנוהגת, צריכה לנוע במתחם שנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד מספר חודשים, ובמקרה זה ניתן להסתפק במתחם הכולל שנקבע לעבירה החמורה יותר בתיק העיקרי.

8. הנאשם, יליד 1980, בעל עבר פלילי מכביד בעבירות מגוונות הכוללות סמים, רכוש, אלימות, החזקת סכין ועבירות אחרות, בגין אף ריצה מאסרים בפועל לתקופות ממושכות, ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים, בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית (ת"פ 18868-05-12), כשנסיבות אלה והסתבכויותיו החוזרות עם החוק, כמו גם לקיחת האחריות החלקית על המעשים בפני קצינת המבחן, מלמדים כי יחסו לסמים בעייתי והוא אינו מודע לחומרת העבירות ולחומרת מצבו, ונראה כי הדרך בה בחר לנהל את חייו אינה דרך הישר (ת/1-2/ת).

הסניגורית טענה כי חלף זמן מאז ביצוע העבירה בתיק העיקרי, ושכיום הנאשם אינו צורך הרואין אלא מטופל באופן קבוע בתחליף סם, והפנתה למסמך מטעם שירות בתי הסוהר, לפיו נבחנת אפשרות שהנאשם ישתלב בהליך גמילה, וכן למסמך בדיקה נוסף לפיו הוא נמצא בתהליך של ירידה בשימוש בתחליף סם ועתיד לסיים את הטיפול באמצעותו (נ/1, נ/2).

אלא שמסמכים אלו, אשר נערכו לפני כשנה - מעלים שהנאשם נמצא בסיכון לחזור להשתמש בסמים, ובשעה שלא נמצאה מסגרת טיפולית מסודרת, והנאשם שלל אפשרות להליך שיקומי בהזדמנות שניתנה לו ובמפגש עם קצינת המבחן, הרי שגם בפרק הזמן שחלף מאז בוצעה העבירה בתיק העיקרי לא חל שינוי ממשי לטובה במצבו, וחלופ הזמן אינו מפחית מטיבן ומחומרתן של העבירות.

9. לצד חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, יש להביא בחשבון גם את השיקולים לזכותו של הנאשם, ובהם הודייתו ולקיחת האחריות - ככל שמתייחסת לעבירה בתיק העיקרי, כמו גם החסכון בזמן ציבורי יקר ובזמנם של כל העדים המעורבים.

לנאשם נסיבות חיים לא קלות, והוא גדל במשפחה מורכבת, ובה נחשף לדמויות בעייתיות ולנורמות התנהגות פסולות, והוא גם סובל מבעיות בריאותיות שונות, ויש לקוות כי למרות כל האמור, הרי שהשימוש בתחליף סם וההפחתה בכמויות יביאו לשיפור במצבו ולהימנעות מביצוע עבירות בעתיד (נ/3).

10. בשקלול כל הגורמים שצינתי, לרבות טיבן של העבירות ונסיבות האישיות של הנאשם, לצד הצורך בענישה מרתיעה שתהווה מסר הן לנאשם עצמו והן לאחרים, בהתחשב בהסדר החלקי אליו הגיעו הצדדים ובענישה הנדרשת בעבירות סמים, ובהתחשב גם בחלופ הזמן מאז ביצוע העבירה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בִּת"פ 18868-05-12 לתקופה של 3 חודשים, אשר חלקו ירוצה בחופף וחלקו במצטבר לעונש המאסר לעיל, ובסה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

העונש הכולל ירוצה במצטבר לכל תקופת מאסר אחרת שנגזרה על הנאשם.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים.

ה. הסמים יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ' אדר א' תשע"ו, 29/02/2016 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת בכירה

הוקלדעלידיאוריתזיתוני